

Keipenes Vēstnesis

Keipenes pagasta pārvaldes mēnešraksts Nr.319/4 2019. gada 29.aprīlis
Iznāk reizi mēnesī no 1991. gada 14. augusta. Bezmaksas izdevums

Šajā numurā:

- Pirmsskolas ziņas
- Par balli "Tu man patīc no sovhoza laikiem"
- Sarunas ar keipeniešiem - aprīļa jubilāriem - Miervaldi Bombānu un Dzidru Kalvi
- Kristīne Antonova stāsta par redzēto Sanktpēterburgā
- Aktuāla informācija, apsveikumi, līdzjūtības, sludinājumi

Sirsniņus un miļus gaišos Maija svētkus - 1.maiju - Darba svētkus, 4.maiju - Latvijas Republikas Neatkarības deklarācijas pasludināšanas dienu, 12.maiju - Mātes dienu!

2019. gada 4.maijā plkst. 13.⁰⁰ Keipenes tautas namā Latvijas Neatkarības dienai veltīts koncerts

"Mums sava valoda un sapņi"

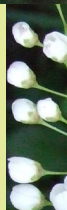
Koncertā piedalīsies Jāzepa Mediņa Rīgas Mūzikas vidusskolas audzēkņi un absolventi :
Brigīta Čirkše (vokāls), Matīss Žilinskis (klavieres), Paula Saija (vokāls),
Ilva Bāliņa(vijole),
Taisija Kožarina (akordeons),
Darja Baranova (flauta),
Ernests Valts Circenis (klavieres).

2019.gada 10.maijā plkst.16.⁰⁰ Keipenes tautas namā māmiņām veltīts muzikāls uzvedums „Īkstīte”

Uzvedumā piedalīsies Keipenes pamatskolas un pirmsskolas bērni, bērnu deju grupa "Podziņas", Keipenes pamatskolas vokālais ansamblis, Keipenes pamatskolas sarīkojumu deju pulciņa "Saulstarīņi" dalībnieki un Keipenes bērnu deju kolektīvs "Zeltupīte"

Maijā aicinām piedalīties un apmeklēt arī...

Sestdien, 18.maijā plkst.21.³⁰, Muzeju nakti sagaidot, **LĀPU GĀJIENS** ar piedzīvojumiem pa Keipenes muižkunga takām. Interesenti tiek gaidīti pie Keipenes tautas nama. Katram pašam jāparūpējas par atbilstošu apģērbu un ērtiem apaviem! Līdzī jāņem lāpas un lukturi.

19.maijā plkst.17.⁰⁰ Keipenes brīvdabas estrādē grupas **"Baritoni" akustiskais koncerts**

Uzstāsies: Artūrs Puncuļš, Mārtiņš Strods, Ingars Puncuļš, Normunds Litovnieks. Pie klavierēm – Artis Boriss, sitamie instrumenti – Vadims Meļuščenkovs
Ieejas maksa **5 euro**.

Pavasara raibumi Ķeipenes pirmsskolas iestādē

Ķeipenes pirmsskolas iestādē pavasara mēnešos ir notikuši vairāki jauki pasākumi, kas priecēja bērnu, vecāku un audzinātāju sirdis.

Marta beigās notika atvērta nodarbība "Gadalaiki", kur audzinātājas Sigita Sirsone un Dinija Jēkabsons bija parūpējušās, lai bērni ar deju vilcieniņu izdejo un iepazīstas ar visiem četriem gadalaikiem. Bērni dzirdēja, kā pūš niknais ziemeļu vējš, kā pavasarī vītero putniņi un kurkst vardes. Bērniem kopā ar vecākiem bija jāpiedalās stafetēs, mīklu minēšanā un rotaļās. Bērni savukārt vecākiem bija sagatavojuši priekšnesumus: skaitīja tautasdziesmas, dziedāja dziesmas par kukaiņiem un dejoja kā tārpiņi, bitītes un gliemezīši.

5.aprīlī Ķeipenes pirmsskolas vecuma bērni piedalījās Ogres novada pirmsskolas izglītības iestāžu sporta dienā „Ieskrien pavasarī”. Bijām viena no 15 komandām, kura piedalījās stafetēs. Ļoti aktīvi bērniem palīdzēja Toma tētis un Elzas mamma. Bērni „pūta mākoņus”, skrēja un meta mērķi, izglāba draugu šķēršļu joslā, piedalījās bobslejā, skeletonā, leca pāri peļķēm, slēpās no lietus, veda draugu kalnā un izlēkājās ballītē pie Zirnekļcilvēka. Sporta dienas nobeigumā bērni jutās kā uzvarētāji, jo visi bija nopelnījuši Ķeipenes piparkūku medaļu par 1. vietu.

11.aprīlī pie mums viesojās Madlienas Kārļa Kažociņa mūzikas skolas audzēkņi, un apbrīnojama bija mazo bērnu pacietība nosēdēt stundu garā koncertā un ar interesi klausīties audzēkņu sniegtos priekšnesumus. Mūzikas skolas audzēkņu vidū bija vairāki Ķeipenes pamatskolas bērni, proti, Sanija Līva Daugaviete, Senda Damroze, Aleksandra un Martels Lepši, Ance Augšpulīte, Elizabete un Daniēls Ločmeļi, Rūdolfš Plūģis.

Ķeipenes pamatskolas direktora p.i.
Agnese Lepse

Ķeipenes pamatskolas pasākumi 2019.gada maijā

Ķeipenes pamatskolas 9.klases **pēdējais zvans - 17.maijā plkst. 10.⁰⁰** Ķeipenes tautas namā.

Sporta diena Ķeipenes skolas audzēkņiem, bērnudārza bērniem kopā ar vecākiem - **27.maijā plkst. 9.⁰⁰** pie Ķeipenes pamatskolas.

Daniels Apikāts, Alise Dišlere, Laine Putniņa paslēpušies no lietus jautrajā brīdī „Gadalaiki”

Elza Indriksone un Roberts Leitīss sasveicinās ar sporta spēļu talismanu

Ķeipenes tautas nama amatiermākslas kolektīvi piedalījušies skatēs

Ķeipenes amatierteātris „Pūce” (vadītāja Alda Račika) š.g. 9.martā piedalījās Latvijas amatierteātru iestudējumu skates „Gada izrāde 2018” - Rīgas reģiona skatē, kas norisinājās Ogres novada Kultūras centrā. Ķeipenieši izrādīja Aivas Birbeles lugu „Kapusvētku PR”. Rezultāts: 30,0 punkti, III pakāpe.

Ķeipenes bērnu deju kolektīvs „Zeltupīte” (vadītāja Agnese Lepse) š.g.21.martā piedalījās Ogres, Ķeguma un Lielvārdes novadu deju kolektīvu repertuāra pārbaudes skatē, kas notika Ogres novada Kultūras centrā.

Rezultāti: „Zeltupīte” 3.-6.klašu grupa: 41,3 punkti, I pakāpe, „Zeltupīte” 7. – 9.klašu grupa: 39,0 punkti, II pakāpe.

Par balli un patikšanu vai nepatikšanu

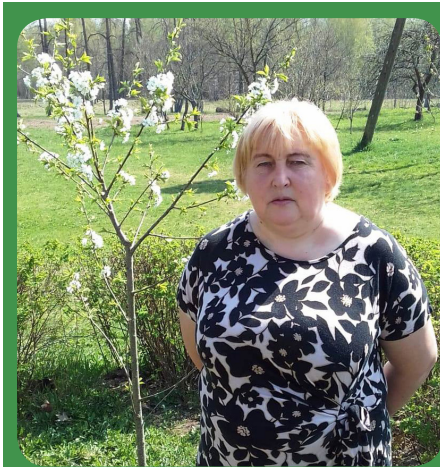
Š.g. 5.aprīlī bijušajā padomju saimniecībā „Ķeipene” strādājošie tika aicināti uz balli „Tu man patīc no sovhoza laikiem”. Šāda balle notika jau otro gadu pēc kārtas. Ja uz pirmo balli bija ieradušies 27 bijušie saimniecības darbinieki, tad šogad vēl mazāk.

Šogad 2.martā Suntažu kultūras namā notikusi bijušajā kolhozā „Suntaži” strādājošo balle, kas pēc laikrakstā “Suntažnieks” ievietotajām fotogrāfijām bijusi ļabi apmeklēta – attēlā ir redzama zāle, pilna ar cilvēkiem – pārsvarā ar sirmām galvām. Atšķirībā no Ķeipenes balles Suntažu balle sākusies pulksten 15.⁰⁰, tās pirmajā daļā bijušajiem kolhoziekiem koncertu snieguši Suntažu kultūras nama amatiermākslas kolektīvi, bet otrajā daļā kopā sanākušie suntažnieki varējuši parunāties, dalīties atmiņās, skatīties tā laika fotogrāfijas un vēstures materiālus.

Suntažnieki pat izteikuši pateicību Suntažu kultūras nama vadītājam Dzidrai Sproģei par to, ka balle - tikšanās un atmiņu vakars – ir bijuši izdevušies.

Kāpēc kādreiz padomju saimniecībā “Ķeipene” strādājošie bija tik neaktīvi uz balli nācēji? Vārbut no padomju saimniecības laikiem nemaz nav to skaisto, labo atmiņu un nav tās patikšanas kopā būt? Par to uzdevu jautājumus esošajiem un bijušajiem ķeipeniešiem.

B.Mietule

Ināra Ķirse. - Par Ķeipenes balli zināju, bet ar vīru uz balli neatbraucām. Dzīvojam tālu no Ķeipenes, ir saimniecība, kuru nevaram atstāt bez uzraudzības. Bet, atgriežoties senajos laikos, - es p.s. “Ķeipene” kantorī grāmatvedībā strādāju no 1981.gada līdz 1990.gadam. Tā bija mana pirmā darba vieta. Kolektīvs bija sievietu un pārsvarā jau gados. Saimniecībā cilvēku bija daudz, no rītiem bija liela rosība. Brīvajos brīžos notika kādas kolektīvas balles un saiešanas. Tas laiks nebija slikts, cilvēki bija atvērtāki un atsaucīgāki.

Vēl jau man no sovhoza laikiem ir kādas paziņas, ar kurām sazinos. Aizbraukt uz Ķeipeni sanāk reti, kaut arī tur ir vīra radi.

Bijušajiem darbabiedriem un paziņām sūtu siltus pavasarīgus sveicienus! Bet Ķeipenes ballē laikam tomēr nesatiksīties!

Šogad uz bijušo sovhoznieku balli bija sanācis maz cilvēku. Diezin vai būs arī trešā balle...

Milija Sadčikova. - Es sovhoza “Ķeipene” lauku brigādē strādāju kādus 10 gadus - no 1982.gada līdz likvidācijai. Uz balli negāju vairāku iemeslu dēļ. Man kā trūcīgai pensionārei 7 eiro maksa par balli un groziņš, kas jāņem līdzī, ir par dārgu. Vai tad ciems nevarēja šo balli sarīkot par brīvu vai prasīt tik nabadzīgai vietai kā Ķeipene atbilstošu ieejas maksu - kādus 2 - 3 eiro? Man pat bija pazemojoši, ka rīko balli, neņemot vērā bijušo sovhoznieku - nu jau pensionāru - finansiālās iespējas.

Es ar vienu no savām lauku brigādes darbabiedrēm par iešanu uz balli pārrunājām. Bet tad nospriedām - ko nu mēs, pelēkie zvirbuļi, melnā darba strādnieces, darīsim ballē? Vecums arī klāt, sāp locītavas, kas nu es vairs par ballenieci? Un kā tikšu no balles mājās? Ja ciems mani vedīs ar autobusu, tas taču atkal maksās naudu. Negribu nevienu apgrūtināt.

Un cilvēki arī ir izmainījušies, kļuvuši skrejoši, nevaļīgi, nav laika apstāties un

parunāties. Agrāk stāvējām garā desu rindā un visu izrunājām, kas uz sirds. Tagad rindu vairs nav, un laika sarunām arī nav. -

Guntars Linde. - Abi ar sievu Vingru kādreiz strādājām sovhozā “Ķeipene”, bet uz balli nebijām. Uz ballēm ar sievu vispār vairs neejam, tāpēc pat neapsvērām domu par iešanu uz bijušo sovhoza darbinieku balli. Vairs nav tie gadi, lai skraidītu pa ballēm, arī veselība nav tāda un galvenais, ka nav gribēšanas.

Un vecās runas sen izrunātas un apnikušas, bet jauna, ko uzzināt un par ko parunāties, vienkārši nav. -

Gribas atstāt aiz sevis kaut ko labu

SARUNA AR APRĪĻA JUBILĀRU ĶEIPENIETI MIERVALDI BOMBĀNU

Miervaldis Bombāns ar savām darbabiedrenēm Silvijai Čatlakšu (pirmā no kreisās) un Alisi Liepiņu kādā svinīgā pasākumā

Uz padomju saimniecībā „Ķeipene” kādreiz strādājošo balli šoreiz nebija ieradies arī **Miervaldis Bombāns**, kurš saimniecību vadījis deviņus gadus un pirmajā ballē piedalījās, teicās esam ar to apmierināts un solījās nākt uz balli arī nākamajā gadā. Bet nekā – neatnāca.

Tad nu devos pie Miervalda, lai pavaicātu, kāpēc tā. Un arī tādēļ, ka Miervaldis šogad aprīlī svin apaļu jubileju.

Miervaldi, kāpēc tu ar savu dzīvesbiedreni Anniņu nebijāt ballē?

- Mēs pāris dienas pirms balles saņēmām ielūgumu uz to. Tomēr uz balli neaizgājām. Kāpēc? Balles nosaukums bija: „Tu man patīc no saimniecības laikiem”. Maz ir vadītāju, kas patīk padotajiem, maz. Es iepriekšējā ballē nejutos īsti iederīgs, nejutos ieskaitīts to skaitā, kas patīc no saimniecības laikiem. Par to gan es nesatraucos un nepārdzīvoju. Tad ko es atkal iešu uz šādu balli?

Bez tam – Ērika Smaļķa muzicēšanu un vakara vadīšanas mākslu es vienreiz noskatījos. Man tā patika, bet ar vienu reizi, manuprāt, pietiek.-

Man no bērnības dienām (no 5-6 gadu vecuma) palicis atmiņā manas dzimtās puses kolhoza priekšsēdētāja runa Bērnības svētkos, kurā viņš bērniem solīja, kad tad, kad viņi izaugšot, tad dzīvošot komunismā un būšot izgudrotas zāles pret vēzi. (Ļoti „piemērota” runa bērnu svētkiem!) Nu pievīla kolhoza priekšsēdētājs bērnus – nekas no solītā nav īstenojies. Kādas ir tavas izjūtas, domājot par to laiku? Vīšanās, sarūgtinājums, tukšuma sajūta, gandarījums, lepnums, prieks?

- Nezinu, ko īsti teikt. Nekas daudz jau nav mainījies salīdzinājumā ar to laiku. Es domāju, tajā ziņā nav mainījies, ka cilvēki gan padomju laikos, gan tagad domā tikai par savu labumu. Latvija tad un tagad bija un ir kā slaucama govys vai smeļama aka, no kuras smelt, smelt, līdz izsmelt to sausu, nedomājot, kas būs pēc tam. Bet pēc tam varbūt ziedošās, zaļās un skaistās Latvijas vietā būs izkaltis tukšnesis un vējš, kas dzenā smiltis sejā. Par to nevienam, kas pie varas un teikšanas, nesāp sirds, galvenais, ka personīgie konti pildās ar naudu.

Manā skatījumā lielsaimniecības varēja pastāvēt, ja visi godīgi strādātu savu 8 stundu darba dienu, darbu saimniecībā apvienojot ar ģimenes saimniecību – turot tajā 1 – 2 govys. Ja cilvēks strādāja, centās, arī agrākos laikos varēja nopelnīt un labi dzīvot.

Bet kas notika? Brigadierī un to vietnieki atļāva zagt fermas strādniekiem un paši zaga. Kā latviešu teicienā: “Roka roku mazgā, abas baltas.” Fermu strādnieki stiepa mājās maisiem kombikormu, bet brigadierī klusēja, jo paši zaga visu iespējamo un neiespējamo. Brigadierī atļāvās pat turēt fermās savus lopņus, lai strādnieki tos baro un kopj uz saimniecības rēķina. Man viena slaucēja pat atzinās, ka viņai savulaik bijis slinkums samaisīt pienu, lai izmaisītu pa virsu nostājušos krējumu, ka viņa ielējusi kannā pienu ar visu krējumu pa virsu un nesusi uz māju savu lopu dzirdināšanai. Tā diemžēl notika.

Kāds, izlasījis rakstu, droši vien teiks: “Bet ko tad tu pats darīji, Bombān? Tu taču vadīji saimniecību, kāpēc tu pieļāvi zagšanu, dzeršanu, nevērtīgu attieksmi pret darbu un kopīgo īpašumu?” Uz to varu atbildēt, ka savu darbu pildīju godprātīgi. Telefoni nekad neatslēdzu, un man par darba lietām varēja zvanīt kaut naktī. Es centos nepieļaut zagšanu, kopīgā īpašuma izsaimniekošanu, pats personīgi pieķēru saimniecības strādniekus zagšanā, un tie saņēma pelnītu sodu. Bet es nevarēju uzņemties milicijas darbu, nevarēju izkontrolēt ikviena darbinieka darbu, tāpēc neko būtiski izmainīt nespēju, jo viens cilvēks tomēr nav karotājs. -

Tu man reiz teici, ka rakstot grāmatu par padomju saimniecības laiku. Cik tālu esi ticis ar rakstu darbiem? Varbūt grāmata drīz iznāks?

-Rakstu darbi pašlaik ir apstājušies, bet nav teikts, ka neturpināšu rakstīt. Galvā pagaidām ir vairāk, nekā uzlikt uz papīra, bet viss vēl priekšā. Man vislabāk darbi, arī rakstīšana, sokas ap četriem no rīta. Guļu piecas stundas, tā ka darbam ir daudz laika. -

Kāda ir grāmatas noskaņa? Tā laika nopelums vai – gluži otrādi – slavinājums vai kaut kas pa vidu?

-Topošā grāmata – tā nav slavinājums, bet vairāk godīga saruna par saimniecības laiku profesijām. Vai tu zini, ko Ņikita Hruščovs 1961.gada oktobrī teica PSKP 22. kongresā? Ka viskompetentākie lauksaimniecības speciālisti ir veterinārārsti. Varu piebilst, ka no speciālistiem melnā darba darītāji arī ir tikai veterinārārsti.-

Tu sarunās bieži vien kā saimniecības īpašu nopelnu piemini Ķeipenes ciema centra apbūvi – daudzdzīvokļu mājas un Līvānu tipa mājas. Bet dzejniekam un publicistam I.Ziedonim Ķeipenes ciema centra apbūve savulaik nemaz nav iepatikusies – viņš to nosaucis par nevīžīgu un haotisku. Kas tev sakāms par šo tēmu?

-I.Ziedonim nepatika šķūnīši pie skolas, kas paveras skatam uz ceļa pusi. Bet kā vieta Ķeipenes pagasts viņam patika. I.Ziedonis ar savu dzīvesbiedreni Ausmu Kantāni pat bija gatavi mūsu pagastā nopirkt lauku māju. Aizvedām abus uz “Lodziņiem” un “Aliņām” skatīties. Pirmā māja dzejniekam ar dzīvesbiedreni neiepatikās, “Aliņas” abi bija gatavi pirkt, bet mājas sirmie saimnieki – Lasmaņu pāris – taupīja māju savam krustdēlam, tāpēc nepārdeva. Nu “Aliņas” stāv tukšas un pamestas. Kas to zina: ja māju būtu nopircis Imants Ziedonis, varbūt arī par Ķeipenes pagastu būtu tapis kāds interesants rakstu darbs!

Vispār – no citu stāstītā es zinu, ka dzejnieks arī bija tendēts uz personīgā labuma gūšanu. Grāmata par Madlienu tapa pēc principa – es jums, jūs – man. -

Tu padomju saimniecības laiku un sasniegumus vērtē kopumā pozitīvi. Bet es ieskatos periodikā, un ko es izlasu?

"..pavisam nesaprotama ir padomju saimniecības "Ķeipene" un "Meņģele" nostāja, kur sestdien ziemāju virsmēšlošanā netika darīts nekas." ("Padomju Ceļš", 19.04.1983., Nr.47).

"Aizvakar rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas sēdē izskatīja jautājumu par ziemāju sējas neapmierinošo gaitu padomju saimniecībā "Ķeipene" un kolhozā "Lēdmane". ("Padomju Ceļš", 17.09.1983., Nr.112.)

"Padomju saimniecībā "Ķeipene" nepietiekami sagatavoti lopbarības krājumi – no plānotā tikai 56 %." ("Padomju Ceļš", 17.09.1987., Nr.111.)

-Atkārtosos, sakot, ka ne viss padomju saimniecības laikos bija slikti. Arī šeit uzskaitītajiem pārmetumiem varu meklēt kādu objektīvu attaisnojumu, bet tam vairs nav nozīmes, jo tā ir pagātne.

Nevajag pagātnē meklēt tikai slikto, jāredz arī pozitīvais. Ķeipene var lepoties ar saimniecības laikā uzceltajām mehāniskajām darbnīcām, kurās tagad atrodas privāta lopu kautuve. Un tā ir labākā lopkautuve Eiropā, uz kuru pieredzes apmaiņā brauc poļi, franči, krievi. Savulaik man kopā ar mehānisko darbnīcu vadītāju bija jāpieliek daudz pūļu, lai tiktu izstrādāts darbnīcu projekts un darbnīcas vispār uzceltas. Tās pūles bija to vērtas.

Mans personīgais nopelns ir pie bijušajām mehāniskajām darbnīcām saglabātā dzirnavu ēka. Pēc projekta dzirnavas bija plānots nojaukt un to vietā izrakt dīķi. Es biju pret dzirnavu nojaukšanu.

Ķeipenes centrā uzceltās mājas – pie katras no tām ir tik daudz piestrādāts, tajās ieguldīta milzu enerģija! Un tagad ir gandarījums, ka ķeipeniešiem ir, kur dzīvot. Neviena daudzdzīvokļu māja nav neapdzīvota. Ķeipenē brīvie dzīvokļi ir uz izķeršanu. -

Ja tu varētu laiku pagriezt atpakaļ, ko tu savā dzīvē darītu citādi?

- Citādi? Nezinu. Mani bērni man saka: "Tu esi muļķis, ka tik daudz dzīvē strādāji!"

Es nenozēloju, ka tik daudz strādāju, lai celtu sovhozu, bet nozēloju to, ka darba dēļ man pietrūka laika bērniem un ģimenei. To es gribētu izmainīt, ja varētu.

Es tiešām daudz strādāju – gan kā veterinārārsts, gan kā padomju saimniecības direktors. Ja manis ārstētos lopiņus saliktu vienā rindā, tad rindas garums būtu no Ķeipenes līdz Rīgai. Ja mani sauca palīgā pie lopiņa, nekad neatteicu. Reiz mani izsauca uz gotiņas dzemdībām. Gotiņas saimnieks man bija nozadzis mežu 500 latu vērtībā, un man bija lauzta roka, kurā saliktas metāla plāksnes, taču nevarēju nepalīdzēt lopiņam un braucu pieņemt dzemdības. Vai lopiņš vainīgs, ka viņa saimnieks zaglis un ka man sāp roka?

Darba dēļ piedzīvoti arī ekstrēmi brīži. Reiz pie Rumbaskalna piedzērušies vīri zaga kartupeļus. Es viņus pieķēru, un pret mani tika pavērsts stobrs. Un man tika izkliegti pārmetumi, ka es pārmetot par kartupeļu zagšanu, bet pats sev ceļot māju vai nu Ikšķilē, vai Ķegumā, vai Koknesē.

Mana sirdsapziņa ir tīra. Es pat savam sunim būdu neuztaistīju sovhoza laikā. Kad aizgāju no saimniecības vadītāja darba, mani nelabvēļi – tie, kas zaga, - smējās: "Kas tu esi – tev ir tikai zapītis!" Tā arī bija. Tikai vēlāk aizņēmos naudu un nopirku sev "Nīvu".

Mans godprātīgais darbs tagad ir novērtēts ar 270 EUR lielu pensiju. Man nav ko slēpt savu pensiju, jo sirdī ir liels rūgtums. Man ir tik maza pensija, jo par 10 gadiem, ko es smagā verga darbā nostrādāju savā zemnieku saimniecībā, gadā saražojot 40 tonnas piena, es nesaņemu ne centa. Neesot maksāti nodokļi – tāpēc. Tad man rodas jautājums – kādā statusā es biju šos 10 gadus, ja šos gadus neņem vērā? Šo jautājumu gribu uzdot Latvijas radio raidījumam „Kā labāk dzīvot”, tikai līdz šim raidījumam nav izdevies sazināties. -

Ko dzīvē vēl noteikti gribētos izdarīt?

- Vairāk iepazīt Latviju. Maz zinu Liepājas un Ventspils pusē. Ceru, ka šovasar aizbrauksim ekskursijā uz to pusē.

Vēl man gribas atstāt aiz sevis kaut ko labu un palīdzēt cilvēkiem, kam dzīvē iet grūtāk nekā man. Un to es arī daru. Palīdzu, cik spēju.

Savai dzimtajai skolai - Rugāju vidusskolai - pagājušajā gadā uzdāvināju grieķu riekstkoku stādīņus, kurus pie skolas iestādīju kopā ar skolēniem. Nu pie Rugāju vidusskolas aug skaista riekstkoku aleja.

Man ir doma pie Ķeipenes muižas parka iestādīt dižskābaržu aleju. Tā būtu mana dāvana Ķeipenei, kurā es dzīvoju jau 44 gadus.

Pagājušā gada sovhoznieku ballē. Vakara vadītājs Ēriks Smāļkis intervē Miervaldi.

Miervaldim patīk apceļot Latviju. Te Miervaldis brāļu Kaudzīšu muzejā Vecpiebalgā.

Mans jaunības sapnis daļēji ir piepildījies. Es jaunībā sapņoju, lai mani bērni un mazbērni dzīvotu labāk nekā es un mana paaudze. Tas tā ir noticis. Ļoti priecājos par saviem sešiem mazbērniem, kas ir labi sportisti, dejotāji, zīmētāji un muzicē. Viņi ir mans dzīves lielais iepriecinājums. -

Tavi labie vārdi un pozitīvie vēlējumi bijušajiem darbabiedriem

-Vispirms atgādināšu vārdus, ko savulaik teicu ražošanas sapulcēs: "Jūs varat vairāk skatīties un melot, nekā es varu izsekot!" Bet šodien nav ražošanas sapulce, un es saku: "Esiet patiesi un dabiski, neliekuļojiet un nemelojiet, pārdomājiet savu dzīvi un rīcību!"

Un sev ...

-Advokāts Andris Grūtups savulaik teica: "Ko nu šais gados man vairs vajag? Tikai veselību!" Es viņam piekrītu. Un vēl turpināt priecāties un rūpēties par mazbērniem. Tik ilgi, cik būs ļauts. -

Jautājumus uzdeva **B.Mietule**

Runā aprīļa jubilāre Dzidra

Man spilgtā atmiņā palicis aprīlis... nav tāda īpaša aprīļa. Man aprīlī ir dzimšanas diena, bet mana ģimene no laiku laikiem nesvin dzimšanas dienas.

Vārds „dzimšanas diena” man ir tukša skaņa.

Dzidra Kalve 19 gadu vecumā

Nē, tomēr ir viena aprīļa diena, kas man paliksi spilgtā atmiņā. Tas ir 1944.gada 4.aprīlis, kad mani, 5.klases skolnieci, kopā ar pārējiem skolabiedriem vācieši izdzina no Madlienas skolas, kurā es mācījos. Izdzina, lai skolā ierīkotu lazareti.

Es pēc tam mācības turpināju Keipenes skolā. - **Kolhozu un sovhozu laikos es...** mētājos pa kolhozu, darīju visādus darbus. Pusgadu nomācījos mērniekuursos, bet kolhoza laukus mērīt pēc kursu pabeigšanas negāju. Līdz 1949.gadam strādāju Keipenes labības pieņemšanas punktā par rēķinvedi. Kad šo labības punktu likvidēja, mani pārcēla darbā uz Suntažu labības pieņemšanas punktu. Arī šo punktu likvidēja, un mani pārsūtīja strādāt par laboranti Rīgas labības pieņemšanas punktā. Tā sākās mana Rīgas dzīve. Bet vecumdienās esmu atgriezies savā dzimtajā pusē. -

Jaunībā man patika... dejojot, dziedāt, sportot. Biju liela sportiste, karoga pacēlāja visās aprīņās sporta olimpiādēs. Man paveikās mešanas disciplīnas – grūdu lodi, metu granātu un šķēpu. Biju fiziski stipra – tāpēc man paveikās šīs sporta disciplīnas. Un man sacensībās vienmēr tika 2. vai 3.vieta. Pirmā vieta nezin kāpēc nedevās rokās.

Un vēl man jaunībā patika cepures. Tās visas bija skaistas cepures, nevis kaut kādas bliņas. Daļa manu cepuru ir pazudušas, daļa ir uz kūtsaugšas, bet tās jau noteikti kodes ir sagrauzušas.

Reiz man ar cepuri iznāca nesmukumi. Nopirku jaunu cepuri, uzliku galvā un atnācu uz darbu. Cepure man labi izskatījās. Bet tad izrādījās, ka mana priekšniece – galvenā grāmatvede Ilga Janovna – arī iegādājusies tieši tādu cepuri un ar to staigāja jau kādu nedēļu. Ilga Janovna, ieraudzījusi man galvā cepuri, bija ļoti dusmīga, ka kasiere kaut ko tādu atļaujas, un izteica man pārmetumus. Ko darīt? Cepuri saplacināju un izmetu ārā. Žēl gan man bija.... Bet ko darīt – subordinācija jāievēro! -

Spēku dzīvot es smēļos... darbā. Es eju, kustu, strādāju, roku, stādu. Mani zeme pievelk kā magnēts. Dibens gaisā, rokas zemē – tas ir par mani. Es savējiem saku: „Kad būs pienācis mans aiziešanas laiks, aprociet mani mīļajā zemītē, kaut kūtspakaļā, un neraudiet pie mana kapa, bet dziediet!” -

Pēc pieredzes uz Sanktpēterburgu

Vidzemes tūrisma asociācijas organizētā pieredzes apmaiņas brauciena dalībnieki

No š.g.2.aprīļa līdz 6.aprīlim saskaņā ar Ogres novada pašvaldības rīkojumu Keipenes pagasta pārvaldes vadītājs Vilnis Sirsonis un Keipenes komunikācijas centra vadītāja Kristīne Antonova atradās komandējumā Sanktpēterburgā – pilsētā Krievijā. Brauciena mērķi – piedalīties Ogres novada sadarbības partnera Vidzemes tūrisma asociācijas organizētajā pieredzes apmaiņas braucienā uz Valsts Ermitāžu - mākslas un kultūras muzeju Sanktpēterburgā, lai pārstāvētu Ogres novada pašvaldību gadskārtējā tūrisma konferencē par muzeju problēmām. V.Sirsonis un K.Antonova šādā tālā pieredzes apmaiņas braucienā devās pirmo reizi.

Par ieguvumiem un iespajdiem pieredzes apmaiņas braucienā lūdzu pastāstīt Keipenes komunikācijas centra vadītāju **Kristīni Antonovu**.

Vīspirms – kādas jaunas atziņas, idejas, iedvesmu savam muzejnieces darbam Tu guvi tūrisma konferencē par muzeju problēmām?

- Konferences galvenais temats bija overtūrisms, kas, vienkāršiem vārdiem runājot, nozīmē pārāk lielu tūristu pieplūdumu tūrisma objektos. Konferencē kā overtūrisma piemēri īpaši tika pieminēti tūristi no Ķīnas, jo, izrādās, Krievijā tūristu no Ķīnas ir ļoti daudz, un tie nav tie kulturālākie un pateicīgākie tūrisma objektu apmeklētāji – dažkārt aiz viņiem paliekot postaža un nekārtība.

Tā kā grupā, kas Sanktpēterburgā pārstāvēja Latviju, bija arī lielo Vidzemes tūrisma galamērķu pārstāvji, tad uzzinājām arī par mūsu valstī esošo overtūrisma. Par to bija ko pastāstīt Turaidas muzejrezervātam, kas ir iecienīts tūrisma objekts Latvijā.

Rīgā un Turaidā varbūt ir jāsastraucas par overtūrisma, bet pie mums, Keipenē, par pārmērīgu tūristu pieplūdumu un ķīniešiem vēl nav jāuztraucas. Keipenes kinostacijā, jo īpaši sezonas laikā, jāuztraucas par nekārtībām, ko aiz sevis atstāj gan vietējie iedzīvotāji, gan atbraucēji no tālākām vietām.

Vienmēr ir interesanti paklausīties, kā gidi pasniedz stāstu par vietu, un aizgūt knifņus, ar ko aizraut apmeklētāju. Vai arī mācīties, kā nevajadzētu pasniegt savu stāstu. Apmeklētāji mums ir svarīgi, un labākā reklāma ir pats apmeklētājs, kurš iesaka citiem apmeklēt šo vietu.

Gidu darbā ir savi ierobežojumi, noteikts stundu skaits dienā, cik gids drīkst intensīvi komunicēt ar apmeklētājiem, lai neciestu veselība. Arī man tūrisma sezonas laikā gadās dienas, kad vakarpusē balss saites vairs negrib klausīt un ir vēlme pāris dienu vienkārši paklusēt. Bet es nevaru pēc 4 stundu runāšanas pateikt: „Es vairs nerunāšu!” Apmeklētāji atbrauc, un visi vēlas ko vairāk uzzināt par mūsu kinostaciju. -

Bez piedalīšanās tūrisma konferencē droši vien iznāca laiks arī apskatīt pašu Sanktpēterburgu. Kā tev patika šī pilsēta? Kas tajā pārsteidza, likās interesants?

- Sanktpēterburga tiek uzskatīta par Krievijas viseiropiskāko pilsētu

gan arhitektūras, gan iedzīvotāju mentalitātes dēļ. Pilsētas centrs ir UNESCO Pasaules mantojuma sarakstā, un tiešām ir vērts to kādreiz apskatīt. Brauciena programma bija intensīvais kurss Krievijas valsts, Eiropas mākslas vēstures un muzeju darbības izziņāšanā. Apskatījām Jusupovas pili, Mihailovas pili (Krievu muzejs), Pētera I pili, Ermitāžu (tur gan vairākas dienas būtu ko skatīt), Gatčinas pili, Ermitāžas krājuma glabātuvi Staraja Derevnā, krievu dzejnieces Annas Ahmatovas muzeju un Sanktpēterburgas maketu muzeju (divi pēdējie ir privātie muzeji). Arī mūsu kinostacijā ir maza daļiņa no šīs vērienīgās Krievijas valsts vēstures - Katrīna II, Potjomkins, S. Eizenšteins.-

Uz Sanktpēterburgu devāties ar autobusu. Kāds skats uz Krieviju un tās iedzīvotāju dzīvi pavērs pa autobusa logu?

- Bēdīgs skats, jo tur valda slinkums. Slinkums sakopt pašiem savu durvju priekšu. Nenoplauta, pāraugusi zāle, ko, visticamāk, pavasarī nodedzina. Atkritumu kalni ceļa malās, mežos. Pilsētas un lauki gan ir pilnīgi dažādas pasaules.-

Atgriezoties mājās no komandējuma, atkal sācies ierastais ikdienas darbs. Kas pavasarī jauns ķeipeniešiem un Ķeipenes viesiem gaidāms Ķeipenes komunikācijas centrā?

- Ceru, ka šopavasar tiks pabeigti Ķeipenes dzelzceļa stacijas ēkas atjaunošanas darbi un 3.maijā Kino stacija uzsāks kārtējo tūrisma sezonu. 3.maijā plkst. 18.30 visi laipni aicināti uz kinoseansu – tiks izrādīta filma „No Ghetto uz Olimpiādi”. Filma stāsta par pārdzīvojumiem, pārbaudījumiem, komandas saliedētību un ielu rūdījumu desmit gadu laikā, kas radījis platformu jaunai un daudzsoļai Olimpisko sportistu paaudzei.

No š.g. 7. maija Ķeipenes stacijas telpās būs skatāma Aigara Jansona foto izstāde „Viena diena Ogres novadā. Ķeipene.” Arī uz šo izstādi visus ielūdzu, tā būs interesanta!-

Jautājumus uzdeva **B.Mietule**

Kurš garāks? Nu, protams, ka Pēteris I, saukts arī par Pēteri Lielo, kura augums bija 2 metri un 4 centimetri. Pēterim I gan bijis garš augums, taču maza kāja - viņš valkājis 38.izmēra apavus.

Par meža ugunsdrošo laiku

Valsts meža dienests ar 2019.gada 19.aprīli ir noteicis meža ugunsdrošā laika posma sākumu visā valsts teritorijā.

Meža ugunsdrošajā laika posmā aizliegts:

- kurināt ugunsķēdes mežā un purvos, izņemot īpaši ierīkotas vietas, kas nepieļauj uguns izplatīšanos ārpus šīs vietas;
- atstāt ugunsķēdes bez uzraudzības. Ugunsķēdes vietu atstāj, kad uguns nodzēsta un gruzdēšana pilnīgi beigusies;
- nomest mežā, purvos vai uz tos šķērsojošiem ceļiem degošus vai gruzdošus sērkokociņus, izsmēķus un citus priekšmetus;
- veikt mežā un purvos spridzināšanas darbus un organizēt šaušanas nodarbības, izņemot atbilstoši ierīkotas vietas;
- medībās un šaušanas nodarbībās mežā un purvos lietot trasējošas lodes, deglodes un prapjus no viegli uzliesmojoša un gruzdēt spējīga materiāla;
- braukt ar mehāniskajiem transportlīdzekļiem pa mežu un purviem ārpus ceļiem, izņemot gadījumus, ja tas nepieciešams ugunsgrēka dzēšanai, palīdzības sniegšanai nelaiemes gadījumos un meža apsaimniekošanai;
- ekspluatēt mežā, purvos vai uz tos šķērsojošiem ceļiem transportlīdzekļus un citus mehānismus ar bojātu iekšdedzes dzinēja gāzu izplūdes sistēmu;
- bez saskaņošanas ar Valsts meža dienesta mežniecību veikt jebkuru dedzināšanu, kas, radot dūmus, var maldināt uguns novērošanas darba veicējus. Meža ugunsdrošajā laika posmā dedzināt ciršanas atlikumus atļauts tikai ar Valsts meža dienesta mežziņa iekreizēju rakstisku atļauju. Meža degšanas gadījumā, zvanīt: Rīgas reģionālās virsmežniecības operatīvajam dežurāntam - 20290468; vai meža uguns apsardzības inženierim - 29358889; vai VUGD - 112.

Zināmi pašvaldības projektu konkursu rezultāti

Ogres novada pašvaldības projektu konkursam “Veidojam vidi ap mums Ogres novadā” šogad tika iesniegts viens ķeipeniešu projekts, kas diemžēl atbalstu neguva.

Ogres novada pašvaldības projektu konkursā “R.A.D.I. - Ogres novadam” atbalstu un līdz ar to arī finansējumu tā realizēšanai ir guvis Ķeipenes pensio-nāru biedrības “Avotkreses” iesniegtais projekts “Paaudžu tilts”, piešķirtais finansējums 2000,00 EUR.

Konkursa “R.A.D.I. - Ogres novadam” ietvaros nevalstiskās organizācijas un komersanti varēja pieteikt projektus, kas saistīti ar kultūras un sporta pasākumu organizēšanu.

Informācija par patērēto siltumenerģiju Ķeipenes ciema daudzdzīvokļu mājās 2019.gada martā

Mājas nosaukums	Platība m ²	Piegādātā siltumenerģija MWh	Maksa par vienu kvadrātmetru bez PVN	Salīdzināšanai - patērētā siltumenerģija 2018.g. martā
Atmodas	1310,71	26,06	1,00	1,195
Akācijas	1290,90	27,38	1,06	1,25
Atvari	900,96	21,33	1,19	1,41
Palejas	1162,70	26,41	1,14	1,33
Kraujas	1157,40	26,85	1,16	1,34
Vizbuļi	924,43	18,71	1,01	1,22
Zvaigznes	240,10	7,14	1,49	1,665

Maksa par vienu megavatstundu 50,16 euro bez PVN. Informāciju sagatavoja grāmatvede **Inta Drēviņa**

*Nokrati sniegu dvēselei,
izslauki ledu no plakstiem.
Pienenes plivinās pagalmā
saules zeltainiem matiem.*

*Pūpolu koks un krokusi
bižēm klāj medainu galdū.
Iespraudi svārkū atlokā
narcisi – vizmaini baltu.
/R.Skujņa/*

Un labā noskaņā svini dzimšanas
dienu un dabas un dvēseles
atmodu!

Sveicam dzimšanas dienā un vēlām
priecīgu un gaišu noskaņojumu
visiem keipeniešiem, kuriem
šūpulis kārts vizbulīšu un sulu
mēnesī aprīlī!

Traktortehnikas un tās piekabju ikgadējā valsts tehniskā apskate Keipenes pagastā

Traktortehnikas un tās piekabju valsts
tehniskā apskate Keipenes pagastā
„Remontdarbnīcās” notiks 2019.gada
17.maijā plkst.9.30 un 17.jūnijā plkst.
11.00.

Apskates laikā vadītājam jābūt līdzi
derīgai atbilstošas kategorijas traktorteh-
nikas vadītāja apliecībai, tehnikas
reģistrācijas apliecībai un jābūt derīgai
OCTA polisei.

Par Valsts tehniskās uzraudzības
aģentūras sniegtajiem pakalpojumiem
varēs samaksāt TIKAI ar bezskaidras
naudas maksājumu.

Tālrunis 26486660, 25639696, e-pasts:
ogre@vtua.gov.lv vai www.vtua.gov.lv

Sludinājumi

Pārdodu māju „Pumpuri” Vatrānē,
Keipenes pagastā. 164 m², ir ūdens,
kanalizācija, centrālā apkure. Cena pēc
vienošanās. Zvanīt – 22383171, Aina.

**Aicinām pieteikties darbā līmētāju,
slīpētāju** plastikāta laivu ražotnē
Madlienā. Apmācība notiek ražotnē.
Tālr. 29282163.

Pārdodu medu un ēdamos un sēklas
kartupeļus. **Vilnis, tālr.Nr.26425498.**

*Vai atceraties? Domu pilni mēs
reiz bijām,
No tām mēs augstus sapņu tiltus
cēlām
Un, ejot pāri tiem, par dzelmēm
pasmaidījām
Un bezdibeņu tumsā visas savas
rūpes vēlām.
Mums tagad jaunu tiltus nāktos
celt,
Kas pāri dzelmēm jaunos krastos
vestu,
Kur tīros avotos sev drīkstētu tad
smelt
Mēs veldzi, kas mums jaunu
gaismu nestu.
Bet kļuvušas jau pārāk īsas dienas
mums
Un domas pagurušas ilgo gadu
dēkā,
Tāpēc mums jāpieņem šis
skumjais atzinums:
Nav tiltus celt vairs mūsu spēkā.
/J.Sarma/*

Sirsniņi sveicam keipenie-
šus, kuri aprīlī svin nozī-
mīgas dzīves jubilejas:

**Miervaldi Bombānu
75.jubilejā** un
**Vincantu Gustu
75.jubilejā!**

Ar rāmu garu pieņemt
savus gadus, nezaudēt
optimismu un priecāties par to
skaisto un labo, ko dzīve joprojām
jums sniedz!

Mūžībā aizgājuši

*Viss satīts nu kamolā ciešā,
Kur katrai dienai mezgls siets.
Tā pavediens tinies no dienas
dienā,
Līdz mūžības sliekšnis sniegts.*

2019.gada 9.aprīlī 87 gadu vecumā
mūžībā devies **Imants Jēcis.**

2019.gada 25.aprīlī 82 gadu
vecumā mūžībā aizgājusi
Vija Mihailova.

Visdziļākā līdzjūtība mūžībā
aizgājušo tuviniekiem!

Š.g. 25.maijā Keipenes vidējās pa-
audzes deju kolektīvs “Dandzis”
 piedalīsies deju kolektīvu sadancī
Bebros, bet Keipenes amatierteātris
“Pūce” - Suintažu amatierteātra
„Sauja” 15 gadu jubilejas pasākumā.

Līdzjūtības

*Tur augšā zin, kā sāpes sirdī dzeļas,
Tur augšā zin, cik rūgti apraud tos,
Kas klusi aizmieg un vairs neuzceļas,
Kā nogrimuši melnos ūdeņos.
/L.Breikšs/*

Mūsu visdziļākā līdzjūtība **Zentai
Miķelsonei** skumju brīdī, vedeklu
Jautrīti pārāgri mūžībā pavadot.

“Krauju” mājas kāpņu telpas kaimiņi

*Gaisma, kas cilvēkā dzīvo,
Un siltums, ko izstaro sirds,
Tas nezūd, tas paliek un mirdz.
/V.Egle/*

Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Dacei
Krievānei**, mūsu **Laimdotu** mūžības
ceļos pavadot.

Darba kolēģi

*Tajās lapās,
Ko mūžības vēji šķirsta,
Paliek cilvēka mūžs.
/Z.Purvs/*

Izsakām dziļu līdzjūtību **Dacei
Krievānei**, no māsas **Laimdotas**
atvadoties.

„Vizbulu” iedzīvotāji

*Vai māsiņa, vai māsiņa,
Kā es tevi aizmirsīšu?
Ko pasaukšu guldamiēs,
Ko, no rīta celdamiēs?*

Izsakām mūsu visdziļāko līdzjūtību
Dacei Krievānei, pavadot mūsu
mūžības ceļos.

Keipenes pensionāru biedrība
„Avotkreses”

*Viss šai pasaulē niecīgs un zūdošs,
Tava mīla vien nepazūd, māt!*

Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Alvim
Mihailovam**, no mātes uz mūžu atva-
doties.

Akāciju mājas iedzīvotāji

Keipenes bibliotēka slēgta no 2019.
gada 7.maija līdz 10.maijam.
Bibliotēkas vadītāja I.Pumpure
atvaļinājumā.

Keipenes pagasta pārvaldes darba
laiks 2019.gada 30.aprīlī no
plkst.8.⁰⁰ līdz 14.⁰⁰ un 3.maijā
no plkst.8.⁰⁰ līdz plkst.13.⁰⁰ bez
pusdienas pārtraukuma.